

LIBOR BUDINSKÝ

O ZUBATÉ VAGINĚ A KRÁLI PENISŮ

ISBN: 978-80-204-2129-6

Text © Libor Budinský, 2009
Foto © Libor Budinský, 2009

MLADÁ FRONTA

Před mnoha lety se v různých koutech světa vyprávěly poněkud zvláštní příběhy. Jejich hlavním tématem byla lidská sexualita, předvedená v těch nejrozmanitějších podobách. Nic nebylo tabu. Ve starých severských mýtech se objevuje například téma nekrofilie či krvesmilstvo, v indiánských pověstech zase vystupují ženy s ozubenou vaginou či dívky, které se milují s hady. Ve starobylých příbězích nechybí ani erotické pomůcky – třeba grónští Eskymáci si vyprávěli pověst o ženě s umělým penisem, která se zamilovala do své vlastní snachy. Naopak v Africe kradly opice ženám vaginy, zatímco muži sbírali z nebe spadlé penisy. A jak to bylo u nás? V několika moravských pohádkách, které unikly mravnostní cenzuře romantického 19. století, se všechno točí kolem kouzelných prstenů zvětšujících penis svého majitele do velikosti XXL.

Sbírka netradičních pohádek a mýtů z dávných časů ukazuje, že pes-trá zákoutí vášně a sexuality po staletí přitahovala pozornost lidových vypravěčů i jejich posluchačů. A pevně doufáme, že stejně pobaví i vás.

O SBÍRÁNÍ PENISŮ

Pod žhavým africkým sluncem kralovali bůh a bohyně. Všem mužům vládnul Ebako, obří prapenis, zatímco ženy se klaněly Sukoko, pravagině stejně obřích rozměrů. Bůh Ebako i bohyně Sukoko měli rozdělenou vládu nad světem a jejich cesty se dlouho míjely.

Až jednoho dne se Ebako rozhodl, že navštíví Sukoko, přemůže ji a získá vládu nad celým světem. „Uvidíme, kdo je silnější,“ řekla na jeho výzvu Sukoko a hned po rozbřesku přišla k řece, kde již čekal připravený Ebako. Celý den spolu vášnivě zápasili, a když se paprsky slunce skláněly k obzoru, Ebako padnul k zemi, neschopen dalšího boje. Sukoko ho povzbuzovala: „Vstávej! Pojď se mnou ještě jednou zápasit!“ Ale Ebako se už znovu nepostavil a jednoznačným vítězem se tak stala Sukoko. Ostatně, právě proto dnes může každá žena uspokojit i tucet mužů, zatímco jeden muž pořádně neuspokojí ani dvě ženy.

Ale zpátky k našim bohům a k dobám, kdy muži neměli penisy a ženy vaginy. Po souboji se Sukoko rozhodla žít se slonem, ale dlouho ji to nevydrželo. I když se o něj hezky starala, vášní vysilený slon ji nakonec stejně utekl. Sukoko si to však nenechala libit a začala ho pronásledovat. A jak tak zaslepeně běžela, narazila do Ebaka. Protože ani jeden z nich náraz nečekal a nestihl se na něj připravit, bůh i bohyně se rozlétli na tisíce, možná statisíce kousků, které spadly na zem. Muži i ženy, kteří žili nejbližší nebeské srážce, začali sbírat kousky mocných bohů. Kdo přišel nejdříve, mohl si vybrat krásný velký penis či dokonale padnoucí vagínu. Kdo se loudal, dostal, co zbylo.

O UKRADENÉ VAGINĚ

V dávných dobách nebyla vagina součástí ženského těla, ale nosila se přivázaná k tělu jako zástěra. Říkalo se jí „hambi“ a žena si ji svlékala vždy při koupání nebo při spánku. Ale žena byla upovídaná a všude se svou hambí chlubila. „Jaké ji přináší blaho. Jaké rozkoše s ní zažívá...“ Jednou ji uslyšela opice. A protože byla od přírody zvědavá, chtěla si hambí také vyzkoušet. Nemusela čekat dlouho. Hned druhý den se šla žena koupat do jezera a svou hambí odložila na břehu. Opice číhala schovaná v křoví, a když žena skočila do vody, vaginu jí ukradla. A jakmile zjistila, jakou rozkoš hambí přináší, za žádnou cenu nechtěla ženě svůj drahocenný úlovek vrátit.

Žena bez vaginy byla mrzutá a lovec si s ní vůbec neužil. „Dokud mi ta drzá opice vaginu nevrátí, nebude vůbec nic,“ prohlásila rezolutně. Lovec se vypravil do džungle, opici zabil a přinesl vaginu zpátky. To bylo radosti! Žena si přivázala hambí a oba dva se zase těšili z nocí plných vášně. Jenže neuplynul ani měsíc a žena se šla znovu koupat do řeky. Jak byla zvyklá, odvázála si svou hambí a skočila do vody. A protože se mezi opicemi rozkřiklo, co všechno hambí dokáže, další opice už čekala v křoví a v nestřežené chvíli cenný nástroj zase ukradla. A všechno se opakovalo. Žena přestala mít zájem o milostné hrátky, lovec musel vyrazit do džungle, zabít opici a vrátit vaginu své ženě.

Když lovec opici zabil a nesl vítězně hambí domů, horečnatě přemýšlel: „Takhle to dál nejde! Vždycky tady bude číhat nějaká závistivá opice, která může naši hambí ukradnout, a já se pak budu týden plahočit po džungli a honit zlodějku ve větvích, abych si mohl po večerech užít trochu té radosti. S tím se musí něco udělat.“ A tak se vydal za místním králem s prosbou, aby problém nějak vyřešil. A protože král byl velmi moudrý, řešení bylo hned na světě. Král zakázal ženě vaginu svlékat. A tak už to zůstalo.

O ZÁKEŘNÉM ŠTÍROVI

N a počátku světů byla vagina úplně svobodná, žila volně v přírodě a užívala si s každým, kdo ji chtěl a koho chtěla ona. Říkala si „kudó“.

Bylo ji dobře, neohlížela se na žádná pravidla a jediné, pro co žila, byla absolutní rozkoš. A tak by to zůstalo na věky věků, kdyby nepotkala záłudného a zlého tvora.

Jednoho dne se milovala se štírem, ale ten ji uprostřed největší rozkoše ošklivě štípl jedovatým ocasem.

Vagina pocítila ohromnou bolest. „Všechno jsi zkazil,“ vykřikla.

Najednou si připadala strašně zranitelná a začala se bát. Už nemohla žít bezstarostně a svobodně, jako dříve, musela si najít někoho, kdo ji ochrání. A tak se zklamaná vagina obrátila na ženu a požádala ji, aby ji schovala.

„Schovám tě, ale co mi za to dáš?“ zeptala se žena.

„Ukážu ti rozkoš, jakou jsi ještě nezažila,“ odpověděla vagina.

A od té doby mají ženy své kudó, díky nimž zažívají rozkoš.

O NENASYTNÉM PENISU

Ve vesnici Kwabulo žil Inuvayla, náčelník kmene Lukuba. Inuvayla neměl vlastní manželku, zato náruživě souložil se všemi ženami svých mladších bratrů a synovců.

Každý den, když muži z vesnice vyrazili na lov ryb, postavil se k chýši spletené z proutí, udělal ve stěně otvor a tím prostrčil dovnitř svůj penis, dlouhý jako had. Když se pomiloval se všemi ženami uvnitř, vydal se na zahradu. Schoval se v křoví a opět vyndal svůj dlouhý penis, který se po zemi plazil jako had. Když se přiblížil zezadu k nějaké ženě, srazil ji na zem, až padla na všechny čtyři a pak vstoupil do jejího lůna.

Jeho milostné hry nebraly konce. Když se ženy koupaly v modré laguně, jeho neúnavný penis plul pod hladinou jako úhoř. Znovu a znovu znásilňoval ženy svých bratrů a synovců.

Ženám se náčelníkovo počínání nelíbilo, ale styděly se, a tak svým mužům dlouho nic neřekly. Ale nakonec jim došla trpělivost, a začaly si stěžovat. „Už to nemůžeme vydržet. Sotva odejdete na lov, starý náčelník nás stále dokola obtěžuje se svým nezkrotným a nenasytným penisem. Ať jsme v chýši, ať pracujeme na zahradě nebo se koupeme v laguně, všude nás jeho penis dostihne.“

Muži svým manželkám nejprve nevěřili. Ale rozhodli se, že se přesvědčí na vlastní oči. Druhý den neodešli na ryby, ale schovali se na kraji vesnice v křoví a čekali, co se bude dít.

Inuvayla si nejprve stoupnul před proutěnou chýši, udělal ve stěně otvor a jeho penis se jako had prosmýkl dovnitř, vstoupil do lůna první ženy a vášnivě se s ní pomiloval. Během dne se postupně potěšil se všemi ženami, které zůstaly ve vesnici.

Když se muži přesvědčili, že jejich ženy nelhaly, dostali obrovský vztek. Další ráno si na náčelníka počíhali a chytili ho při činu. Inuvayla jim musel slíbit, že už nikdy žádnou z jejich žen znásilní. Ale muži mu nevěřili. „Co když jsou to jen plané sliby,“ říkali si a chtěli nějaký důkaz.

A tak vzal potupený náčelník sekeru a usekl si kus svého dlouhého penisu. Mužům to však nestačilo, stále mu nevěřili, že nechá jejich manželky na pokoji. A tak si Inuvayla usekl další část penisu. Ale muži opět naléhali a náčelník po kouskách svůj penis zkracoval a zkracoval, až mu nezůstalo vůbec nic. Ale ani to jim nestačilo, a tak si nakonec usekl i svá varlata. Potom nasedl do kanoe a odplul navždy pryč.

O VÁLCE PENISŮ

V hlubinách Tichého oceánu žil obrovský úhoř s podivným jménem Te Tuna, což v jeho řeči znamenalo Penis. Byl starý a obrovský, proto se pohyboval rozvázně a pomalu. To se však nelíbilo jeho krásné manželce Hině. Mladá a divoká kráska toužila po vášnivějším milenci a jednoho dne Te Tunovi utekla. Vydala se do světa a všude o sobě rozhlašovala, že ji manžel zklamal a že hledá mnohem energičtějšího milence. „Toužím po ukojení své nenasytné touhy. Ukažte mi své ztopořené údy a já vám to oplatím nekonečnou láskou,“ volala stále dokola.

Ale zatím byla blízko svého domova a všichni se báli ukojit nenasytnou krásku. Věděli, že by je Te Tuna brzy vypátral a zabil. A tak Hinu musela jít dál. Ani v další zemi její krása nezvítězila nad strachem z pomsty, a tak nakonec došla až do ostrovní říše, které vládl hrdina Maui. Ten se Te Tuny nebál a vzal si jeho krásnou manželku domů.

Vášeň obou milenců propukla naplno a mnoho dní se nenasytně milovali od rána do večera a od večera do rána. Jenže i v říši hrdiny Maui byli závistiví lidé, kteří spěchali k Te Tunovi a vyrazili mu, kde a s kým si jeho manželka užívá. Ale Te Tuna jen pokrčil rameny. „Pro mě za mě, ať si ji Maui klidně nechá. Já už ji nechci,“ prohlásil. Jenže žalobníci za ním chodili s pomluvami dál a dál, až číše jeho trpělivosti nakonec přetekla a Te Tuna se rozhodl, že se pomstí. Zpráva se rychle rozkřikla široko daleko a lidé na ostrovech hrdiny Maui se začali bát. „Přijde sem a všechny nás zabije,“ křičeli. Ale hrdina Maui měl pro strach uděláno. „Jen ať přijde, já se ho nebojím,“ vzkázal Te Tunovi.

A tak se nakonec stalo. Nebe zčernalo, do moře sjel blesk a osvitil nepřátelské vojsko. Te Tuna, doprovázený dalšími obludami, si sundal bederní roušku. Sotva odhalil svůj obrovský penis, udělal s ním v moři mohutnou vlnu a poslal ji na pevninu. Ale také Maui vytáhnul svůj pokřivený penis a vlna se vzápětí zastavila. Pak se Maui vrhnul na obludy a všechny je pobil. Jako posledního zabil Te Tunu. Usekl obrovi hlavu a od té chvíle zavládl v jeho říši mír. A hrdina Maui se mohl vrátit k vášnivému milování se svou krásnou Hinou.

O VYSNĚNÉM RÁJI

N a ostrově Tuma je každý muž náčelníkem. Každý muž je krásný, bohatý a nikdo nemusí pracovat. Každý tu má spoustu krásných žen, které ho vášnivě a oddaně milují.

Když přijde na ostrov Tuma nový muž, sní zvláštní aromatickou bylinu, která mu umožní zapomenout na předchozí život na zemi. Už se mu více nestýská po manželce, ani po dětech či po majetku, který musel na zemi zanechat. Jediná jeho touha je nyní obrácena k novému životu.

Každý muž brzy pozná, že na ostrově Tuma jsou ženy mnohem vášnivější a ohnivější než na pevnině. Každého nově příchozího muže okamžitě obklopí skupinka krásných žen, které do něj začnou strkat, začnou ho hladit, šimrat, bit a škrábat, aby rozproudily jeho vášeň a žádost.

A pak jedna z nich začne s mužem přímo na veřejnosti souložit, zatímco ostatní je hlasitě povzbuzují. Co chvíli se ženy střídají, některé se milují i s dalšími přítomnými muži a nikdo se v tom mumraji vůbec nestydí.

Když se všichni unaví, lehnou si na nádhernou pláž, kde se občerství lahodným jídlem a pitím. Sotva si trochu odpočinou, pustí se do tance. A jak tančí, ženy začnou muže opět hladit, šimrat, bit a škrábat, aby znovu rozproudily jejich vášeň a žádost. A co nevidět už zase všichni souloží, všechny páry kopulují v nekonečných sexuálních orgiích. Taková je totiž náplň života na ostrově Tuma, kde panuje ten nejkrásnější ráj.

O OSTROVĚ NEUKOJENÝCH ŽEN

Na ostrově Kaytalugi žijí pouze ženy. Všechny jsou krásné, všechny jsou úplně nahé a žádná z nich si neholí své přirození. Proto jsou chlupy v jejich klíně tak dlouhé, že připomínají spíše spodničku ovázanou kolem pasu.

Ženy z ostrova Kaytalugi jsou velmi zlé a po celý rok mají špatnou náladu. Není se čemu divit, když všechny šířá neukojená sexuální touha.

Čas od času na ostrov zabloudí námořníci. Sotva muži vystoupí na pevninu, ženy se k nim rozběhnou a vrhnou se na ně. Strhnou z nich oblečení a znásilní je. Nejprve jedna, pak druhá, třetí, čtvrtá, pátá. Na ostrově žije mnoho žen a ani na chvíli jim nedají oddechnout.

Když už muži nemohou souložit, ženy je roztrhají na kusy a pro své uspokojení použijí jejich nosy, uši, prsty na rukou i na nohou. Až z nich nezbude vůbec nic.

Některé ženy při tom otěhotní a po devíti měsících porodí děti, chlapce i dívky. Ale chlapci z ostrova Kaytalugi v dospělé muže nikdy nedorostou. Ženy je od malička zneužívají pro uspokojení své touhy, používají jejich malé penisy, jejich prsty na rukou, na nohou, jejich ruce. Chlapci zeslábnu, onemocní a brzy umírají. A ženy jsou zase velmi zlé, mají špatnou náladu a neukojená sexuální touha je šířá jako oheň.

V ZAJETÍ CHTÍČE

desi na východě se odehrál tento velmi krutý příběh. Muž jménem Momovala vstoupil jednoho dne se svou dospívající dcerou do zahrady. Prikázal dce vylézt na strom a natrhat ovoce. Když pohlédl vzhůru, jestli už natrhala dostatek ovoce, spatřil její odhalené pohlaví. Neudržel se a předvedl vítězný indiánský pokřik, při kterém svůj výskot přerušoval opakovaným přikládáním dlaně na ústa. Takové vzrušení mu způsobilo pohled do rozkroku své dcery. Tak nekontrolovatelné emoce.

Když dívka uslyšela křik, zarazila se.

„Co se přihodilo,“ zavolala na svého otce.

„Co se přihodilo? Ale, spatřil jsem nádherného papouška,“ vymlouval se Momovala.

Uvěřila mu, ale po chvíli se vítězný pokřik opakoval.

„Co se stalo teď,“ zavolala ze stromu dívka.

Uslyšela však stejnou odpověď. „Uviděl jsem ve větvích nádherného ptáka, až mi srdce zaplesalo,“ volal vzhůru Momovala. To se opakovalo znovu a znovu, dokud dívka neslezla zpátky na zem.

Když se otočila ke svému otci, všimla si, že mu chybí bederní rouška. A nejen to, jeho ztopořený penis trčel vzhůru. Dívka se cítila zahanbená a zmatená. „Co to má znamenat? Můj vlastní otec,“ pomyslela si a rozplakala se. Ale to ji nepomohlo. Otec ji povalil na zem a znásilnil. Za chvíli bylo po všem.

Zneuctěná dívka začala prozpěvovat prazvláštní tklivou píseň. „Ó, Momovalo, Momovalo. Vyloupil jsi mé nitro. Ukradl jsi můj klín. Ty, který se nazýváš můj otcem, jsi se mě zmocnil, a ublížil mi, jako bych byla tvůj největší nepřítel. Ó Momovalo, Momovalo, jak jen jsi to mohl udělat?“

Matka píseň uslyšela a hned věděla, kolik uškodilo. „Stalo se to nejhorší, co se mohlo stát. Vlastní otec znásilnil svou dceru? Je to skutečně tak?“ Stýská si matka a běží na zahradu. Dívka matce žaluje, co se jí stalo, ale otec znásilnění zarputile popírá. Nic neprovedl, necítí žádnou vinu.

Zneuctěná dívka už na nic nečekala, sbalila si svůj majetek a odešla na pobřeží, kde začala zoufale zpívat. Volala na žraloka, aby přišel a ukončil její utrpení.

Aby přišel a snědl její ruku.

Aby přišel a snědl její druhou ruku.

Aby přišel a snědl její srdce.

Aby přišel a snědl ji úplně celou.

Tak dlouho zpívala, až ji žralok vyslyšel a přišel splnit její poslední přání.

Momovala se vrátila domů a zeptal se své ženy, kam odešla jejich dcera. A tak se dozvěděl krutou pravdu o její tragické smrti.

„Kdo za to může,“ ptá se jeho žena.

Místo odpovědi vyzval Momovala svou ženu, aby odložila bederní roušku. Vzápětí do ní vniknul, ale jeho pohyby byly mnohem silnější a brutálnější, než kdykoliv dřív. „Ach, to je příliš silné, to bolí,“ křičela jeho žena. Ale Momovala pronikal stále hlouběji a hlouběji. Jeho manželka bědovala, naříkala, ale bylo to zbytečné, smyslu zbavený muž neznal slitování. Krátce po souloži jeho žena zemřela.

Následující den se lidé Momovaly ptali, co se v jeho rodině přihodilo. Momovala dlouho mlčel, ale nakonec prozradil, že jeho manželka zemřela bolestivou smrtí. „Co to znamená,“ ptali se vyděšení sousedé. „Probodl jsem její lůno,“ prozradil Momovala. Pak vytáhl ostrý nůž, uříznul si penis a vzápětí také zemřel.

O TĚHOTNÉM MUŽI

Před mnoha lety se brazilským pralesem toulali dva muži. Chodili stále jen spolu, společně lovili, společně spali pod širým nebem a užívali svobody. Neznali žádné ženy, netížila je touha po rozkoši. Ale pak jeden z mužů řekl:

„Viš, rád bych se s tebou pomiloval.“

„Ale jak?“

„Uvidíš,“ řekl ten první a zastrčil druhému muži svůj penis mezi prsty u nohou.

A tak se pomilovali.

Jenže jejich rozkoš nezůstala bez následků a druhý muž otěhotněl. Jeho lýtko začalo růst, stále se zvětšovalo, až jednoho dne prasklo. A na svět přišlo dítě.

Nebyl to ovšem chlapec, ale holčička. Muž, který dívku porodil, si ji vzal do svého hamaku. Staral se o ní, krmil ji, a když vyrostla a dospěla, vzal si ji za ženu. Pomiloval se s ní, dívka otěhotněla a za devět měsíců porodila holčičku. Tu dostal za ženu první muž a jejich kmen se začal rychle rozrůstat.

O PODIVNÉM DÍTĚTI

Na kraji pralesa žil muž se ženou. Muž se jmenoval Terouch, ženě říkali Temunjan. Jednoho dne odešel Terouch na ryby k nedaleké řece a jeho žena zůstala sama doma. Jako obvykle se pustila do domácích prací, ale najednou ji vyrušil

podivný šramot. Do chýše se vkradl zlý démon Buau a chytil ženu do náručí. Temunjan se statečně bránila, křičela a kousala, škrábala i kopala, ale nebylo jí to nic platné. Buau ženu přemohl a odnesl ji hluboko do pralesa, kde ji připoutal k vrcholu nedostupné skály. Každý večer k Temunjan přicházel se svou nehasnoucí touhou. Nejprve dal své nové manželce najíst a pak ji znásilnil. I když se Temunjan bránila, křičela a kousala, škrábala i kopala, nebylo jí to nic platné. Noc co noc se musela s ošklivým démonem pomilovat.

Terouch svou manželku hledal. Zoufale běhal podél řeky a volal svou ženu. Pak se odvážil do pralesa, druhý den šel dál a pak ještě dál, až jednou konečně zaslechl hlas Temunjan. Volala jeho jméno. Když doběhl ke skále, ke které byla připoutána, opustily ho poslední zbytky naděje. Své ženě nemohl pomoci. Musel by mít křídla, aby vylétl tak vysoko. A tak usedl na zem a plakal. Když se přiblížil večer, zavolala na něj Temunjan: „Přestaň plakat a uteč. Za chvíli přijde Buau a když tě spatří, zabije tě!“

Ale Terouch se rozhodl, že bude s démonem bojovat. „Nebojím se ho,“ zakřičel na svou ženu, vzal silný provaz a nastražil na démona past. Když Buau přišel ke skále, muž schovaný v křoví zatáhl za provaz a jediným pohybem spoutal netvorovy nohy. Zatímco Buau se bezmocně svíjel na zemi, Terouch vytáhl mačetu a chystal se, že démona poslední ranou dorazí. „Nezabíjej mě. Když mě usmrtíš, tvoje žena zůstane na skále připoutaná navždy. Pokud mi dáš milost, tvou ženu propustím,“ sliboval démon. Terouch neměl na vybranou. Démona osvobodil a ten mu z vrcholu skály přinesl jeho ženu Temunjan.

Muž se ženou se vrátili do své chýše, ale nežilo se jim dobře. Temunjan totiž čekala s démonem dítě a bála se, jaký netvor se jí narodí. Jak se

ukázalo po porodu, její obavy byly oprávněné. Miminko vůbec nevypadalo jako člověk – bylo podobné svému otci a na první pohled vyvolávalo odpor a hrůzu. Navíc se hned po narození pevně přisálo k matčinu prsu a už se nikdy nepustilo. Nenasytně a bez přestání sálo matčino mléko, rostlo a sílilo, zatímco Temunjan byla den ze dne vyčerpanější a hubenější.

„Proboha, co budeme dělat,“ strchoval se Terouch a navrhoval, aby dítě zabili. Jenže matka byla proti: „To mi nepomůže. Bude mě vysávat, i když bude mrtvé. Musíme to ještě vydržet,“ namítala. A tak dítě dál a dál sálo z matčina prsu, brzy začalo dokonce i mluvit, ale prsu se nikdy nepustilo.

Temunjan byla den ze dne slabší a Terouch viděl, že se blíží její poslední hodina. Co dělat? Jak malého démona přelstít? A pak ho napadl plán. Začal si s dítětem povídat. A jak se tak bavili, Terouch najednou dělá, že špatně slyší. „Cože?“ Démonův syn zopakoval odpověď, ale stále se zuby přidržoval matčina prsu. Terouch se však znovu zeptal, co že to dítě říkálo. Démonův syn se nadechl k ještě hlasitější odpovědi, poprvé od narození otevřel ústa a pustil se matčina prsu. Přesně na tuto chvíli Terouch čekal. Jediným úderem mačety rozsekl dětskou hlavu. A aby měl jistotu, že se malého netvora zbavili navždy, rozsekal jeho tělo na kousky.

HYMNA PRO MINA

Mine, bože plodnosti a sexu,
Mine, samče s velkým pyjem,

Ty jsi ten největší z mužů, pravý vlastník všech žen,

Velký býk, který všechny ženy naplňuje tou nejsladší láskou,

Svrchovaný vladař všech krásných tváří a nahých těl,

Vítěz mezi bohy, který rozdává milostnou touhu,

Muž s největším mužstvím,

Na kterého i samotné bohyně tak rády obdivně hledí

A kochají se jeho dokonalostí

O PROKLETÍ NEŠŤASTNÉHO PRIAPA

Priapos je synem bohyně lásky, krásné Afrodity, která byla sice provdána za kulhavého kováře Héfaista, ale pomilovala se s mnoha jinými bohy i s mnoha obyčejnými smrtelníky. Její neustálá promiskuita doháněla manžela k šilenství. Jednoho dne Héfaistos upletl jemnou síť, kterou před odjezdem nastražil kolem svého lože. Když se vrátil z cest, našel v ní zamotaného boha války Area se svou ženou Afroditou, oba samozřejmě nahé. Zavolal všechny bohy, aby byli svědky jeho zneuctění, ale účinek byl přesně opačný. Polovina bohů se do krásné nahé bohyně zamilovala a vládce bohů Zeus ho navíc označil za hlupáka, který zatahuje ostatní do svých manželských problémů.

Nicméně manželka vládce bohů Dia Afroditino chování neschvalovala a rozhodla se, že se jí pomstí. A když se Afroditě narodilo další dítě, dala nešťastnému Priapovi poněkud obscénní podobu ošklivého dítěte s obrovským pohlavním údem. Ostatní bohové mu navíc zakázali žít na Olympu a shodili ho na zem, kde se chlapce ujali pastýři.

Když Priapos vyrostl, připojil se k družině Pana a jeho satyrů, se kterými putoval světem.

Bohémská družina se jednou při svých cestách zastavila na jakési vesnické slavnosti, které se zúčastnili také olympští bohové. Celý večer se jedlo a pilo, až všichni znaveni usnuli. A právě toho chtěl opilý Priapos využít a potichu se přikradl k bohyni Hestii, která se zavázala, že po celý život zůstane pannou. A zrovna tuto bohyni se Priapos pokusil znásilnit. Když na ní obkročmo usedl a snažil se do ní vstoupit svým obrovským údem, zahýkal někde nedaleko osel. Bohyně se probudila, vykřikla a ošklivého muže odstrčila pryč. Priapos se alespoň pomstil oslovi, kterého svým ztopořeným penisem utloukl k smrti. Jenže ani tento čin nezůstal bez odezvy. Silná a neuspokojená sexuální touha způsobila, že oběi Priapův penis už zůstal v permanentní erekci a nešťastný Priapos ani nemohl chodit.

O LÉTAJÍCÍM PENISU

V indiánské osadě žila krásná dívka jménem Powomis. Všichni mladíci po ní toužili, ale nejvíce ji miloval indián Modrá obloha. Mladí muži dlouhé měsíce soupeřili o pozornost krásné dívky a Modrá obloha měl největší úspěchy. Své soky mnohokrát přemohl ve vzájemných soubojích a také z každého lovu přinášel nejvíce kořisti. Ale čím byl ve vesnici slavnější, tím méně pozornosti mu krásná Powomis věnovala. A nakonec si ho naprosto přestala všimnout.

Modrá obloha se trápil. Od starých žen se naučil všechny písně lásky, ale marně. Žádná z nich nezabírala a on byl den ode dne ve svém milostném zaslepení zoufalejší.

Nakonec se rozhodl pro radikální čin. Večer vstoupil do její chýše, svlékl se do naha a lehl si na její lůžko. Jenže mezi něj a krásnou Powomis ulehla stará babizna, která vytvořila mezi oběma neprostupnou zeď. A zatímco Powomis okamžitě usnula, Modrá obloha se celou noc marně převaloval na posteli a jeho ztopořený penis se tyčil vysoko k nebi. A protože promarnil svou příležitost, ráno mu podle prastarého zvyku naházeli do obličeje popel a vyhnali ho ven.

Stejná situace se opakovala další noc. Nahý indián ulehl na lůžko a jeho penis se opět vztyčil nenaplněnou touhou. Ale mezi ním a krásnou dívkou opět ležela stará babizna, a když se Modrá obloha pokusil dotknout Powomis, udeřila ho přes tvář. A ráno mu zase naházeli popel na hlavu a vyhnali ho pryč.

Modrá obloha utekl do lesa, toulal se hodiny bez cíle, až přišel na malou paseku. Tam žil v nuzné chýši starý kouzelník, který pomáhal svému lidu. Modrá obloha mu vypověděl, co ho trápí a požádal starce o pomoc. Kouzelník si zapálil dýmku, hleděl do ohně a přemýšlel. „Mohu ti pomoci,“ prohlásil nakonec a připojil svou radu.

Večer šel Modrá obloha zvovu spát do chýše k Powomis. Ale tentokrát již nevzdychal marnou touhou, ale brzy po setmění začal předstírat, že tvrdě

spí. Přitom jen čekal, až usnou obě ženy – krásná dívka i ošklivá stařena. Když se tak stalo, vytáhl z pochvy svůj lovecký nůž a pak rychle odřízl několik chlupů z přirození krásné Powomis. Chlupy si schoval do svého váčku a pak se již naplno oddal bezstarostnému spánku. A vůbec mu tentokrát nevadilo, že ho ráno místo hrstí popele sešvíhali čerstvým vrbovým proutím a znovu ho vyhnali pryč.

Modrá obloha se rychle vydal za starým šamanem. Kouzelník si vzal váček s chloupky z přirození Powomis a odebral se do chýše čarovat. Dlouho, velmi dlouho čaroval. Z chýše se ozývalo bubnování i táhlý zpěv, nesrozumitelné drmolení i hlasité výkřiky. Nakonec šaman vyšel ven a přinesl s sebou pytlík medvědího tuku. Znovu začal zpívat a přitom potíral přirození mladíka medvědím tukem. Potom udělal jakýsi tajemný chmat, kterým sebral Modré obloze jeho penis a rychle ho strčil do koženého váčku. Pak vrátil mladíkovi oba váčky, ten první s chlupy z přirození krásné indiánky a druhý, s jeho vlastním penisem. A připojil nezbytnou radu. „Večer oba otevři a do váčku s tvým penisem hoď pár chloupků z přirození krásné Powomis. A duchové ti pomohou. Ale pozor, kouzlo můžeš použít nanejvýš třikrát!“

Večer Modrá obloha rozbízel kožené váčky, vzal jeden chloupěk Powomis a vhodil ho ke svému penisu. Penis najednou obživil, začal se vrtět a kroutit, zvětšoval se a rostl, až mu byl váček těsný. A najednou vystřelil pryč, letěl k chýši Powomis a bez okolků vstoupil do těla nahé dívky. A protože se mu v její pochvě líbilo, začal se uvnitř blahem otáčet, míhat ze strany na stranu, nahoru a dolů. Powomis vykřikla a probudila stařenu, která ji stále hlídala. Ta samozřejmě nic neviděla, a tak si pomyslela, že se dívka zdál nějaký sen, a brzy zase usnula. Penis však pokračoval ve svém díle, Powomis byla celá rudá, zmítala se a prudce oddychovala. Pak se na okamžik celá zkroutila v křečovitém sevření, načež se jejím tělem rozlila vlna nádherné a úlevné rozkoše. Powomis upadla do blaženého bezvědomí a penis, teď už zase malý a měkký, hbitě vyklouznul z jejího klína a přiletěl zpátky do váčku.

Druhou noc mladý indián znovu vypustil svůj penis, který v plné síle přiletěl do chýše Powomis a vstoupil do dívčina lůna. Znovu Powomis svým

křikem probudila stařenu, ale ta zase nic nenašla a usnula. Powomis cítila ve svém břiše tajemnou rozkoš, prudce oddechovala, tiskla stehna k sobě, a nakonec, stejně jako minulý den, prožila úchvatné vyvrcholení, po kterém se propadla do bezesného spánku.

Třetí noc už Powomis čekala, až neznámý duch přijde a vstoupí do jejího těla. Brzy se dočkala, a jakmile do ní penis vstoupil, začala si naplno užívat fyzické rozkoše. Znovu tiskla stehna k sobě, převalovala se z boku na bok a hlasitě křičela. Stařena se probudila a zavolala další ženy, všechny hleděly na Powomis, která se zmítala na lůžku a něžnými jmény pobízela tajemného cizince, aby pokračoval v úsilí, které jí přinášelo tak obrovskou rozkoš. Nakonec její tělo vybuchlo v obrovském vyvrcholení a Powomis usnula tím nejlahodnějším spánkem.

Další večer Powomis celá natěšená čekala na tajemného cizince, celou noc nezahmořila oko, ale marně. I když ho přivolávala něžnými slovíčky, Modrá obloha se držel rady starého kouzelníka a své váčky nechal zavřené. Naopak se o den později vydal k šamanovi, který mu znovu uprostřed tajemného rituálu přidělal penis zpátky k tělu a pak ho potřel mocným medvědím tukem a očaroval kouzlem lásky. Modrá obloha se šamanovi bohatě odměnil a pak se vrátil domů. Počkal, až bude úplněk a znovu se vydal do chýše krásné Powomis. Svlékl se do naha, uleh na lůžko a předstíral, že spí. Powomis spatřila jeho penis a poznala v něm tajemného cizince, který ji před několika dny navštívil. Lehce se ho dotkla a on se znovu stal velkým a mocným, tak jako v minulých dnech. Powomis šilená touhou po rozkoši překročila stařenu a začala hladit Modrou oblohu. Ani mladý indián už dál nechtěl předstírat spánek, vstoupil do lůna krásné dívky a za chvíli i on zažil největší rozkoš svého života. A tak se Powomis stala jeho ženou.